

SENTENTIA

LATA IN CVRIA IL-

LVSTRISSIMI DOMINI IV

STITIÆ ARAGONVM, IN PROCESSV

Dionysij Sanchez Muñoz, sup. Iurisfir. grauam. factorum in articulo proprietatis, sub die 23. mensis Augusti, anni 1616. existentibus in ea Sapientissimis, Illustribus ac integerrimis Dominis Doctoribus Francisco à Mirauete, Antonio Augustino de Mendoça, Balchazare Amador, & Ioanne Francisco Salazar, Locūtenentibus ordinarijs, & Iosepho Trillo Locumtenente extraordinario, Illustriissimi

Domini Don Martini Baptista de la Nuça militis, de

Consilio suæ Maiestatis, ac Iustitiæ Aragon, & ipsius motiua.

In processu, & causa, in Curia Domini Iustitiæ Aragonum habito, & actitato, intitulo, processus Dionysij Sanchez Muñoz super Iurisfirma grauaminum factorum, existente dicto processu, & causa in deliberatione super definitiua sententia. Quatuor Domini Locumtenentes Illustriissimi Domini don Martini Baptista de la Nuça, militis Maiestatis Domini nostri Regis, Consiliarij, ac Iustitiæ Aragonum, fuerunt voti, & opinionis, quod debet pronuntiari, Iurisfirmam oblatam, obtentam, & præsentatam pro parte Dionysij Sanchez Muñoz, prin. Hiero. Abeña, L. Arcayne, & M. Cypres procur. fore, & esse recipiendam, & admitendam, recipique, & admitti debere, quoad omnia grauamina in cedula grauaminum pro eius parte oblata, deducta, & articulata, & reformando sententiam Iudicis à quo, declarari, villam, seu Pardinā, Castrum, & terminos de Escriche, vna cum Iurisdictione Ciuili, & Criminali, & iuribus

A

Domini.

Dominicalibus pertinentibus ad dominium, & dominicaturam dictæ villæ, seu Pardinæ in præfenti processu apprehensos, & in fine cedulæ grauaminum, & etiam in fine petitionis coram iudice à quo, oblata designatos, specificatos, & confrontatos, pertinuisse & pertinere iure pleni dominij dicto Dionysio Sanchez Muñoz, princ. dictorum Hier. Abeña, L. Arcayne & M. Cipres procuratorum, & condemnari iuratos, Concilium, & Vniuersitatem, vicinos, & habitatores Ciuitatis Turoli, conuentos, princ. P. Hier. Passamar procuratoris ad restituendum dicto Dionysio Sanchez Muñoz dictam villam seu Pardinam, Castrum, & terminos de Escriche, vna cum Iurisdictione Ciuili, & Criminali, & iuribus dominicalibus ad dominium, & dominicaturam dictæ Parding, & Castri de Escriche pertinentibus, vna cum fructibus, lite pendente, a die apprehensionis, vsque ad diem dictæ restitutionis decursis, retentis tamen in posse Ciuitatis Turoli decem & sex mille solidis laccensibus, ratione legati Magdalenæ Muñoz relictæ, silentium perpetuum dictis conuentis imponendo super prædictis, neutram partium in expensis condemnando, cetera supplicata locum non habere, attent. conten.

Tres ex dictis quatuor Dominis Locumtenentibus fuerunt ex motiuis sequentibus. Ex eo præsertim, Recipitur iurisfirma Dionysij Muñoz, & reformatur sententia Iudicis a quo. Quoniam constat de grauamine ab eo illato, apparet siquidem ex deductis in processu, in eoque probatis, de vero dominio, & possessione Gasparis Sanchez Muñoz, aui Dionysij Sanchez Muñoz in bonis apprehensis tempore confectiois testamenti illius, & eius mortis. Constat insuper per eiusdem Gasparis Sanchez Muñoz testamentum in vim fideicommissi in illo appositi, & constituti, fore, & esse vocatum Dionysium Sanchez Muñoz firmantem, nepotemque dicti Gasparis vinculantem, eiusque substitutionis, & vocationis casum euenisse, instrumentaque a dicto Dionysio Sanchez Muñoz ad effectum sue legitimæ inclusionis producta, in forma probati exhibita fore censemus: Ita vt merito eisdem plena sit adhibenda fides. Nec obijci quidem potest, defecisse in sua inclusione Dionysium Sanchez Muñoz, eo quod Ioannes de Alfaxarin Notarius Casaraugustæ, qui recepit instrumentum codicilli Santij de Heredia, sub die vigesimo sexto mensis Maij, de anno millesimo, quingentesimo, vigesimo, nono, non fuit

fuit a testatus subscriptiones, a foro requisitas in matrice eius scripturę, seu prothocollo reperiri, & existere, idemque defectus concurrat respectu instrumenti donationis ab Isabella de Vera, vxore dicti Santij de Heredia, in fauorem Martini Molon confecti, sub die vigesimo sexto Iulij, eiusdem anni millesimi, quingentesimi, vigesimi, noni, a Ioanne Adam de Forz habitatore loci de Carinena testificati, & recepti. Respondetur quippe, ea instrumenta fuisse concessa anno primo, proximeque subsequenti, post editionem forij sub titulo, forma para testificar actos, quo tempore Notarijs, vt ex tenore instrumentorum in hoc processu productorum elicitur, certus stylus circa modum, quo dicto foro satisfieret, constitutus non erat, sicque Notarij, modo vno, modo alio stylo utebantur, semper tamen intelligentes dispositioni dicti forij satisfecisse, sufficit ergo subscriptiones a foro desideratas in originali nota existere, & reperiri, & tenorem earundem subscriptionum in instrumento leuato, extractoque in publicam formam, insertum fuisse, ea enim insertio, eo tendit, ad eumque effectum a Notarijs effecta fuit, vt omnes qui instrumentum viderent, & legerent, intelligerent in matrice scriptura legitimas, & forales existere, & reperiri subscriptiones: fit igitur, vt si non verbis, factis tamen quę efficaciora sunt verbis, illud asseruerint, ac attestati fuerint. Nec cōsiderationis, est quod obijciatur contra instrumentum codicili Elisabetis de Vera, nempe alterum dumtaxat ex testibus rogatis, se subscripsisse pro testatrice, seu maius codicillante propter eius impotentiam, non valentē, scilicet se subscribere, Notariumq; aliquā attestationē non fecisse, qua dixerit testatricem, seu codicillantē nō valuisse se subscribere, ratione suę indispositionis, & necessariam videri iuxta forum, talem Notarij assertionem, cum a foro eius discretioni id relictum fuerit; Huic enim obiectioni facilis est occursum, de foro siquidem non extat dispositum, nec sancitū, binos testes instrumentarios subscribere se habere pro testatrice, seu pro parte concedēte instrumentū, cuius subscriptio deficit ex illius impericia, vel in potentia non se subscribentis, & talis est Notariorū praxis, quod autem Santius de Heredia non valuerit se subscribere, aperte, ex eodem codicillo colligitur, nam vnus ex testibus instrumentarijs in hunc qui sequitur modum subscripsit. *To dicho Ioan de Dicastillo Presbytero, soy testigo de lo sobredicho, y por quanto el dicho Señor Sancho de Heredia, no estava en dis-*
posicion

posicion de poder firmar de su mano, en testimonio de verdad, y por su mandado me firme en el presente Codicillo por el dicho Sancho de Heredia, y por mi testigo. Id autem sufficiens est, etenim Notarius recipiens instrumentum, cuius discretioni a foro nostro Aragonensi illud relictum fuit, satis attestatur de impotentia, faciendo, quod testis in eum modum, quo supra, se subscriberet in nota, & matrice scriptura, & leuando ius instrumentum, cum insertione eorundem verborum, nequaquam igitur hæsitandum fore censemus de optima inclusione Dionysii Sanchez Muñoz. Cuius vocationē ad hæc bona apprehensa, & successionem, nullatenus excludit Ciuitas Turoli rea & conuenta, quantumuis asserat dicta bona fuisse executata virtute hypothecarum ab ipsomet vinculante constitutarum, & in viam dictæ executionis vedita Balthasari Nouella, a quo dicta Ciuitas ius, & causam habere contendit. Nam in consideratione maxima profecto sunt aliquæ nullitates, quæ aduersus dictam executionem pro parte Dionysij Sanchez Muñoz proponuntur, & de quibus constat, quæ illam executionem, venditionem Curie, & trancam omnino destruunt, enervat, & vacuant. Et in primis illa, etenim etiamsi admitteremus villam, seu Pardinam de Escriche, & illius territorium ligari tempore dictæ factæ executionis forijs Turolensibus, iudex tamen Ciuitatis Turoli nullam habuit, sed nec habere potuit iurisdictionem extra territorium suæ iurisdictionis, & sic in territorio Parding, & terminorum de Escriche, nam dicta villa, seu Pardina, & eius termini, & territorium, diuersæ, & separatæ iurisdictionis erant. Nec releuat concessas fuisse ab eodem iudice Turoli literas mutui compassus, seu requisitorias directas Iudici ordinario Villæ, seu Parding de Escriche, ad effectum dictæ executionis, Iudex namque ordinarius dictæ Villæ, seu Parding de Escriche, & eius terminorum, ac territorij, prædictam executionem facere non potuit, nec Iudex ad id competens exitit, inuoluit enim contradictionem maximam, & de iure, & de foro actionem, & passionem simul vno, eodēq; tempore, in vno eodemque subiecto, & reperiri, & concurrere, & sic Iudicem ordinarium ex inferioribus Regni suæ met iurisdictionis cuius exercitium ad eum pertinet, executionem facere in vim eiusdemmet suæ iurisdictionis, similiter iudex ordinarius alicuius territorij ex inferioribus Regni totius sui territorij, & terminorum, in quibus iurisdictionem habet executionem, facere non potest, in dictis

dictis enim casibus, & altero eorum, ad suprema Regni tribunalia recurrendum est, ideoque nullitatis vicio laborare dictam executionem manifeste, & evidenter, dicere, convenit. Adest etiā, & altera nullitas cū iuxta foros Turoli processus de entrega, seu executionis, intra tempus, & spatium duorum annorum sub decreto irritanti debeat finire, id quod in occurrenti, casu factum non exitit, non enim executio illa, cui inititur ciuitas Turolensis intra spatium duorum annorum, sed nec intra triginta annos finita, & completa fuit, executio siquidem, seu entrega Pardinæ de Escriche incepra apparet, & inchoata anno millesimo, quingentesimo, quadragesimo, nono, trança verò, & venditio Curia, facta fuere anno millesimo, quingentesimo, octuagesimo, secundo, forus autem Turoli, qui iubet executionem, seu entregam ad debitum finem perducere intra duos annos, de trança etiā, & venditione Curia intra dictum tempus conficiendis loquitur, & ita intelligendum fore censemus, quasi magis consonum, & literæ, & menti dicti fori. Nec hoc casu aliqua iusta causa considerari potest, ne finiretur dictus processus executionis intra prædictum duorum annorum spatium, potuit siquidem procurator eleemosynæ coram iudice diei veneris, ad cuius iudicium causa, & lis deuenerant, diligencias facere, & instare, & sic remouere quatenus in se esset, impedimentum, quas minimè fecit nisi post lapsum dictorum duorum annorum, suæ propterea desidia imputetur, qui non fecit, quod potuit, & debuit, & ideo non fuit satisfactum dicto foro Turoli, quo præcipitur, executionem, seu entregam finire debere intra duos annos. Concurrit præterea alia vrgens nullitas, nā secundum foros Aragonum, ac etiā iuxta Turolenses foros, in diebus Dominicis, in honorem Dei, Curia Iudicum secularium celebrari non possunt, aqua regula solum excepti reperiuntur duo casus à dictis forijs Turoli, nempe si agatur de quærellâ, seu deudo de hermandad, vel calomnia de palatio, in quibus, nec eorum altero versamur in occurrenti casu, ex literis, verò narratiuis exhibitis à ciuitate Turoli deducitur Curiam Iudicis dictæ ciuitatis Turoli celebratam fuisse in diebus festiuis, Dominicis scilicet in quibus duoenantamenta, quorum vnum nimis substantiale erat, facta apparent, & conspiciuntur, & sic dicta enantamenta nulla extitisse cum omnibus inde sequutis dicendum fore censemus. Consuetudo vero allegata à dicta Ciuitate in fomentum eius rei, non valet intentionē eiusdem

dem ciuitatis iuuate: Quandoquidem circa celebrationem Curie in diebus festiuis in dicta ciuitate Turolī nihil prouatum inuenimus. Denique præscriptio dictarum nullitarum (quæ satis specificè deductæ apparent in cedula grauaminum) allegata, & obiecta à Ciuitate Turolī, locum habere non potest, subducta de medio minori, & pupillari ætate quatuordecim annorum Dionisij Sanchez Muñoz, præterquam quod, præscriptio illa viginti annorum de quibus loquitur forus Turolensis in solis actionibus personalibus constituitur; non vero in actionibus Realibus, in quibus nunc versamur, neque altera præscriptio sex mensium constituta à dictis foris Turolī, ad hunc casum, qui longe diuersus est, ab illo de quo dictus forus loquitur adaptari potest, & cum Dionisius Muñoz proponat has nullitates excipiendo, præscriptio cadere nequaquam potest: quoniam quæ sunt temporalia ad agendum, perpétua sunt ad excipiendum. Vnde iure optimo prædictam iurisfirmam Dionisij Sanchez Muñoz recipiendam fore intelligimus, ac censemus, prout eam recipimus ex prædictis. Nō autem restituantur prædicti decem, & sex mille solidi, quia non constat de aliquo grauamine proposito per dictum Dionisium Sanchez Muñoz, & aliàs atten. conten.

ALIVS verò dicti dñi Iustitiæ Aragonū locumtenens ex dictis quatuor, fuit ex moriis sequentibus. Ex eo & aliàs quoniam ex deductis in processu plenè constat de verò & legitimo dominio Gasparis Sanchez Muñoz in bonis apprehensis tempore conditi ab eo testamenti, illiusque mortis: Constat insuper de fideicommissio ordinato ab eodem testatore in dicto testamento respectu dictorum bonorum in fauorem Dionisij Sanchez Muñoz eius nepotis, ac firmitatis, suæque vocationis, ac restitutionis casum tempore litis ab eodem intentantæ euenisse, ac purificatum fuisse, & cum puri, ac purificati fideicommissi par sit ratio, merito dicto Dionisio tanquam domino, bona apprehensa restitui mandantur. Nec supradictum ius infringere possunt, quæ pro parte Ciuitatis Turolī, reæ, & conuentę pro exclusionē Dionisij, proponuntur. Non primum, dum asserit, Dionisium in salutari defecisse, scilicet in probatione dominij eorum bonorum, quod utique præcisè necessarium est in iudicio petitorio reiuendicationis ex parte actoris. Arbitratur enim possessionem triginta annorum, ex qua dominium inducitur, minimè in Gaspare testatore reperiri, etsi illius propriæ possessioni, suorum quoque au-

thorum

thorum, a quibus ius, & causam habuit, adiungatur. Quippè, quod instrumentum codicili Santij de Heredia, à Dionisio productum, cuius possessionis accessione uti contendit, minus legitime, nec in forma probanti exhibitum fuerit, cum Ioannes de Alfajarin Notarius presentis Ciuitatis, qui illud fuit testificatus, die vicesimo sexto mensis Maij, anno millesimo, quingentesimo, vicesimo, nono, non attestetur, subscriptiones a foro, sub titulo forma para testificar, requiritas, in eius matrice, ac protocollo reperiri, similique morbo laborante contendit instrumentum donationis factæ ab Isabella de Vera di & Santij vxore, in fauorem Martini Molon sub die vicesimo sexto mensis Iulij dicti anni millesimi, quingentesimi, vicesimi, noni, a Ioanne Adam de Forz Notario loci de Carinena confectum, quæ instrumenta a Dionisio exhibita fuere pro sui inclusione, & ut supra dictorum coniugum possessionis accessione, legitimam, & a foro requisitam tricénalem possessionem, ad dominij probationem necessariam demonstraret. Etenim prætermisissis deductis, ac articulatis per Ciuitatem in articulis suæ cedulæ defensionum, productione, & exhibitione dicti testamenti Gasparis vinculantis, ex quibus implicitam, & explicitam dictæ ciuitatis confessionem dominij eiusdem Gasparis resultare pro parte Dionisij pretenditur, his inquam ut pote ad presentis causæ decisionem minimè necessarijs prætermisissis, obex supra positus, verè, & facillè euitari potest, si aduertamus, formam subscriptionum a foro inductam, non in leuatione instrumentorum, sed in matrice, ac protocollo requiri, ut verbis apertissimis eiusdem fori deprehenditur: quare defectus subscriptionum supradictarum cum non reperiatur in protocollo dicti codicili, & dictæ donationis: Quinimo verè in eo subscriptiones forales inueniantur, instrumenta ab eo sumpta, & leuata, ac in iudicio per Dionisium exhibita, minime, ea de causa infringi valebunt, & licet fateamur (prout fatemur) iudici constare debere, ut sumptum ei fidem, ac probationem faciat, per Notarij attestationem de interuentu dictarum subscriptionum in scriptura matrice, a qua leuatum est, id tamè in presentiarum, haudquaquam, defecisse, comperimus. Siquidè dictus Ioannes de Alfajarin, qui de prædicto instrumeto codicili rogatus fuit, quicquid illud in publicam formam leuauit, in calce illius, sic præfatur. *Fecho fue aques-to en la Ciudad de Caragoça, a veynte y seys de Mayo, del ano mil, y quinientos veynte y nueue, presentes por testigos Mossen Iuan de Dicastillo prebitero; nãu*

ral del Reyno de Nauarra, del lugar de Dicastillo, y Francisco de Sopuerta
escudero, habitantes en Çaragoça, & tenorem subscriptionum, quæ in
matrice continentur, prout in ea iacent, sic trāscripsit. Yo dicho Iuan
de Dicastillo soy testigo de lo sobredicho, y por quanto el dicho Señor San-
cho de Heredia no estaua en disposicion de poder firmar de su mano, en testimo-
nio de verdad y por su mandado me firme en el presente Codicillo por el dicho
Sancho de Heredia, y por mi conestigo, yo dicho Francisco de Sopuerta, soy te-
stigo de lo sobredicho. Et tandem in signatura dicit: Signo de mi Iuan de
Alfajarin Notario publico de la Ciudad de Çaragoça, q̃ a las sobredichas cosas,
juntamēte cō los testigos de parte de arriba nōbrados, presente fui, & aquellas, en
parte, y aquesto, segun fuero escribi. Quæ subscriptionū insertio, verbaq;
Notarij, dicētis, eosdē fuisse illius instrumēti testes, & postea atellā-
tis de dicto instrumēto rogatū, omnibusq; supradictis interfuisse, ac
præsentē extitisse, quēcūmq; illud legentē, absque eo quod recur-
rat ad matricem, certum reddit, ac securum, subscriptiones a foro
requisitas in ea reperiri, idque verbis, & factis a Notario fuisse te-
statum, nequaquam hæsitandum censemus: Nec opus fuit vti, ea
verborum formula, qua tabelliones hisce modernis tēporibus vti
solent, dicentes: *Las firmas que de fuero se requieren, estan en la nota origi-
nal, &c.* Cum eo tempore, tam proximo editioni illius fori, non ita
sibi de certo, ac formi stylo prospexissent Notarij, sed modo vno;
modo alio utebantur, non tam verborum formulam, quam rem, &
effectum attendentes, cum vtroque modo ex supradictis, idem ef-
fectus resultet. Quo etiam modo satisfactum putamus, simili obie-
ctioni propositæ contra fidem dicti instrumenti donationis Isabel-
lis de Vera. Neque fides dicti Codicili euacuatur, eo quod alter-
ius tantum testis subscriptio reperitur facta pro testatore subscri-
bere non valente, deque illius impotentia fidem non facere tabel-
lionem, cuius discretionem a foro id relictum, atque commissum fuit.
Nam si mens, atque verba dicti fori diligenter, ac mature perpen-
dantur, nequaquam decisum inuenietur vtriusque testis, sed nec al-
terius tantum subscriptionem, pro testatore, se subscribere non va-
lente, vel ignorante, fore necessariam. De impotentia autem dicti
testatoris, satis Notarius ipse attestari videtur, cum eius voluntate,
ac mandato in sua nota, & protocollo dictus Ioannes de Dicastillo
testis, modo supradicto, se subscripserit, & in eleuatione instrumē-
ti, insertio eorundem verborum contineatur. Minus etiam dicti

Dionysij excluditur, ac intentum Ciuitatis Turoli roboratur, propter executionem horum bonorum, factam virtute hypothecarum Gasparis fideicomissum relinquentis, trançam, ac Curiae venditionem, factam in fauorem Balthazaris Nouella, à quo Ciuitas, ius, & causam ostendit. Hęc quippe executio, trança, ac vēditio, varijs nullitatum exceptionibus à Dionysio opugnatur, inter quas ea prorsus insanabilis, atque ineuitabilis videtur, quod ex literis narratiuis dictæ executionis ab eadem Ciuitate exhibitis, deprehenditur Curiam Iudicis dictæ Ciuitatis celebratam fuisse in diebus solemnibus festiuis, & Dominicis, in quibus in dicto processu enantamentum Iudicialia facta fuerunt, inter quæ, illa valde substantialia conspiciuntur, scilicet reportatio literarum Iudicis de Escriche, & mandatum Iudicis Turoli de præconizando bona per tempus fori, quæ quidem, nullitatis notorię vicio subiacere, cum omnibus inde sequentis pleno, & aperto profitemur ore: Hisce namque solemnibus, ac festiuis diebus, maxime Dominicis, quorum obseruatio à iure diuino proficiscitur, Iudicialis strepitus cōquiescere debet, adeo, vt nec consentientibus partibus, processus habitus, teneat, nec sententia, quam huiusmodi diebus contingeret promulgari, roboris aliquam obtineat firmitatem, & hoc, siue ius comune, siue foros Regni generales, siue particulares Turoli attendamus, in quibus licet aliqui casus excepti reperiantur, noster tamen sub generalitate regulæ cōtinetur, nec ad casus exceptos trahi potest. Quod adeo certum, ac clarum censemus, vt nulla alia confirmatione indigere arbitremur, quā ipsoꝝ fororū lectura ex qua id, sole clarius, cuiq; nisi cecutire volēti, apparebit. Nec cōsuetudo allegata per Ciuitatē, ei suffragari potest. Tum quia circa celebrationem Curiae in diebus in honorem Dei feriatis in Ciuitate Turoli, nihil ab ea probatum extitit, minusque in diebus Dominicis. Nec tādē præscriptio, cui Ciuitas innititur fomentum habere potest, nec nullitatem supradictam euitabit, nam subducto de medio, tempore pupilaris etatis dicti Dionysij, factaque temporis legitima cōputatione, vsque ad tempus litis motæ, non reperiuntur fluxi, nisi terdecim anni, parū, plus, vel minus. Per iudicialem autem controuersiam, legitima percipi-tionis inducitur interruptio, factaque apprehensione cum partibus in ea contendentibus, ius, tam circa possessionem, quam circa proprietatem, illęsum, ac saluum præseruetur, exceptioni præscriptio-

nis dictarum nullitatum, dominium, ac proprietatē Dionysio competentem, Ciuitas excludere non valebit. Quidquod, tempus viginti annorum, per foros Turolī præscriptionibus præfixum, si diligenter fori supradicti perpendantur, ad actionem per Dionysium propositam, minime trahi posse videntur. Ideo vero Ciuitati retertio, pro quantitate supradicta decem, & sex mille solidorum conceditur, quoniam constat, pro dicto iure fuisse receptam propositionem, in bonis apprehensis Sebastiano Ordoñez, à quo ius, & causam habet Ciuitas cōuenta, de cuius iure licet valde posset dubitari, nullum tamē eius respectu, nec in genere, nec in specie fuit deductum grauamen, pro parte Dionysij firmantis in cedula grauaminum per ipsum oblata. Ex quibus, & alijs ex processu resultantibus, sic pronuntiandum fore censemus, & aliās, attentis contentis.

A L I V S vero dicti Dñi Iustitiæ Aragonū Locumtenens fuit voti, & opinionis, quod debet pronuntiari, & declarari Iurisfirmam, in præsentī processu oblatam, & præsentatam pro parte Dionysij Sanchez Muñoz prin. Hier. Abeña Procurat. fore, & esse reiiciendam, & repellendam, pro vt eam reiicimus, & repellimus, quo ad omnia grauamina in processu deducta, & articulata, neutrum partium in expensis condemnando. Cætera supplicata locum non habere, attentis contentis. Ex eo præsertim, & aliās, repellitur Iurisfirma prædicti Dionysij Sanchez Muñoz, prin. Hier. Abeña Procuratoris. Quoniam non constat de aliquo grauamine, per Iudicē, a quo illato, licet enim constet in processu de dominio, & possessione Gasparis Sanchez Muñoz, in bonis apprehensis, perque eius testamentum, in vim fideicommissi dictum Dionysium fuisse vocatum, eius tamen intentionem Turolensis Ciuitas conuenta excludit, titulo, & possessione habili, & sufficienti ad obtinendum in præsentī processu. Apparet namque, dicta bona apprehēsa, fuisse executata virtute hypothecarum ab ipso vinculante cōstitutarum, quod de iure fieri posse, nullatenus ambigitur, & tranzata, & vendita iuridice, in vim dictæ executionis Balthasari Nouella, a quo dicta Ciuitas ius, & causam habere dignoscitur, vt ex litteris narratiuis in processu exhibitis, clarè deprehenditur, quibus fidem esse adhibendam, iisdemque legitime suam intentionem probari non est dubitandum. Quibus sic se habentibus, merito per Iudicem a quo, extitit pronuntiatum, Ciuitatem Turolī, a contentis in petitione contra

tra eam oblata, esse absoluendam, silentium perpetuum præfato
Dionysio imponendo, prout eidem, id ipsum nos imponendum fo
re arbitramur. Neque Turoli titulum in præfata trança, & Curia
venditione fundatum, infringere valet Dionysius, plures nullitatis
causas aduersus eundem opponendo. Nam, quæ Iudicis villæ, seu
Pardinæ de Escriche incompetentiam, vel incapacitatem respi
ciunt, parum conuincunt, vt a priori sententia recedamus, cum
certo certius sit Iudicem de Escriche, quasi in subsidium requi
situm per iustitiam Turoli, non solum in viam fororum de Teruel,
verum, & in viam iuris communis, competentem extitisse ad præ
dicta bona subhastandum, præsertim cum ageretur de bonis Petri
Sanchez Muñoz, filij dicti Gasparis, tunc temporis vicini, & ha
bitatoris ciuitatis Turoli, ac Iustitiæ de Teruel subiecti, & iustitia
de Escriche, vt merus executor Iudicis de Teruel, ac minister
in eis subhastandis, & trançandis reputaretur. Neque obstat Iu
stitiam de Escriche non potuisse, vti talem, omnimodam suam iuris
dictionem venundare, ac subhastare, cum impossibile, videatur po
nes eundem iudicem, & actionem, & passionem ipsius iurisdictionis
posse concurrere, sed potius eo in casu ad suprema tribunalia, qui
bus latior iuris dicundi facultas tributa est, recurrendum esse
sub poena nullitatis. Nam huius argumenti vis licet subtilis vide
tur, falax tamen est, iuris principijs recte perpenfis, & consideratis.
Nam vendito Castro, & territorio, cum iurisdictione omnimoda, iu
risdictio ipsa, quæ poenes iudicem exequentem residet, non est, quæ
distrahitur, sed ea iuridictio, quæ in territorio consistit, tanquam in
prædicamento situs, in quo cõsideratur. Nam iuridictio in iudice
solum attenditur tanquam in prædicamento agere, in subditis vero
tanquam in prædicamento pati: Vnde cum iudex castrum cum iuris
dictione distrahit, non propriam iurisdictionem vendit, quatenus in
eo residet, sed quatenus in territorio consistit, ac per consequens, si
ue eam consideremus in vendente, siue in emente translata, sem
per in territorio remanere, tanquam nebulam super paludem, affir
mauimus, Iudicemque illius territorij, siue ab emente positus, siue
ab eo cuius bona exequuntur, consideretur, semper competentem
esse ad prædictam eandem iurisdictionem subhastandam, fatendum
erit, sine metu impossibilitatis, & concursus actionis, & passionis in
eodem subiecto: Aliàs enim in idem in cõueniens suprema quoque
tri-

tribunalia sapissime inciderent: Cum eadem ratio, quæ est partis ad partem, sit quoque totius, ad totum, quod ne vtiquam dicendum est. Non igitur nullitas hæc in consideratione est. Neque etiam obstat alia nullitas nouiter opposita in præsentī processu grauaminum factorum aduersus præfatum titulum, & trāçam, quod videlicet iuxta foros Turoli, processus de entrega, siue executionis, intra duos annos sit terminandus sub decreto irritanti, & quod huiusmodi processus executionis, non solū, nō fuit terminatus intra duos annos verum, nec intra triginta. Nam licet hæc ira vera sint, & a foro Turoli ita disposita censeantur, cæterum forum idem intra duos annos executionem finiendam esse disponens, disponit etiam id iusto impedimento cessante intelligendum esse: Cum igitur intra duos annos ad executionem finiendam Honoratus Sanchez Muñoz, tertius quidē oppositor, a collocaione creditorum, ad iudicem diei veneris appellationem interposuerit, ac sic effecerit, quo minus executores Eleemosyne, qui executionem instabant, non potuissent eandem ad debitum finem perducere intra biēnium, ac post modum idem executionis processus ad Regiam Audientiam euocatus extiterit, sine culpa executorum, profecto non est cur eis imputetur, quominus sollempnitati forali non satisfecisse existimentur, quasi legitime impediti aliorum facto viderentur: Præsertim cum appareat in processu in Ciuitate Turoli in similibus executionibus plures extare processus, qui alijs, vel eisdem præpediti impedimentis non fuerunt intra biennium terminati, nec de nullitate, vllō vnquam tempore dictum, vt sic vniformiter obseruata ea foralis dispositio non valeat, nullitatē aliquā in casu nostro introducere. Neque obstat, quod præfati agentes, siue executores eleemosynæ debuerunt tale impedimentum pro viribus tollere, vel saltem protestari, quod per ipsos non staret, quominus intra biennium executionem ad debitum finem perducerent. Namque libenter fatebimur, prædictos agentes potuisse appellanti adherere, & aduersus appellantem agere, vt citius causa terminaretur, & eius executio intra præfinitū tempus finiretur, at ipsos id facere teneri, & obligatos existere, sub pœna nullitatis, vel teneri protestari, libentius negabimus. Tum, quia forum Turoli id non disponit, videlicet, quod executor teneatur ita executionem intra biēnium consummare, quod & amouere quoque, quodlibet legitimū impedimentum, obnoxius sit: Tum etiam, quia contra legem

non

nō facit, qui verba legis amplexus, eius quoq; sequitur volūtātē, ne
que simile est, quod in Regno nostro praxis recepit in electionibus
iurisfirme grauaminūfactorū, in quibustēporaforalia currūt, etiā im
pedito vbi nō est protestatus, nā hęc praxis prāterquā, quod impe
dimētū non respuit, sed amplectitur, procedit in eadē instātia, at in
nostro casu, in duabus versamur instantijs, in quibus praxis minime
acommodatur, non igitur causa nullitatis ad alios casus, prāter ex
pressos a lege, cum sit maxime odiosa, & restringenda, trahenda est
hec, de qua tractamus. Non etiam obstat, & alia nullitas similiter de
nouo opposita in prāsenti processu grauaminum factorum, quod
scilicet iuxta, foros Turoli, ac etiam Aragonum in diebus Domini
cis, & festiuis curiæ Iudicum secularium nequeant celebrari, nec
in eis in curia processus, & enantamenta fieri, & actitari, at in occur
renti casu per literas narratiuas in processu exhibitas à Ciuitate Tu
roli, circa executionem dictæ Pardinæ de Escriche, deprehenditur,
duo enantamenta facta fuisse in iudicio diebus feriatis, & Domini
cis, reportatio videlicet literarum responsuarum Iudicis requisiti
dictæ Pardinæ, & alterum post factam trācam, & collocationem, &
appellationem dicti Honorati Sanchez Muñoz, petitio scilicet que
dam Petri Gamir Proc. dictæ Eleemosynę requirentis Iudicem Tu
roli, quatenus non obstante dicta appellatione confirmaretur sen
tētia collocationis creditorū superius lata, ergo iudiciū, proces
sus, & omnia inde sequuta, nullius erunt momenti. Cui quidem nulli
tati facile respondebitur, si aduertatur primo, quod per foros Tu
roli constat Curia a Iudicibus celebrari in similibus executionibus,
& emplaçamentis in portis suarum domorum, vt facile sit in ijs nō
multum strepitus iudiciij considerari. Secundo, forum Turoli inci
pientem. *Mando encara, titulo de los dias feriados*, disponentem dies Do
minicos, ac feriatos, in honorem Dei, esse feriatos, disponente etiam
pro Calomnia de Palacio, deuda, o querella de hermandad, diebus
Dominicis, iudicialiter procedi posse, & similiter paulo inferius
sic ait: *Encara en aqueste tiempo la Corte del dia de Viernes en el dia de Do
mingo sea juzgada*, & sub Rubrica, de fianças de saluo, folio septuagin
ta, & duo, col. prima, sic inquit, *mando, encara, que qualquiere vezino de la
ciudad, que de otro se temera, tome fianças de saluo, valederas con el Iuz, y con
el Escrivano, o dos Alcaydes, Jurados, y esto se haga dentro de una semana, è re*

cibidas las fianças de saluo el Iuez aplaçado, que el primer dia de Domingo las firme, o que de otras en concejo, como es fo. Et si por ventura al plaço no viniere aquel aduersario pague diez maravedis Alfonsi, al Iuez è a los Alcaldes, y al querrelloso, y de fianças hasta el premero dia Domingo, como es dicho. Et in alijs multis foris, id ipsum scriptum reperitur inuentibus hisce diebus Curias, & iudicia posse celebrari, & apparet in processu, quod occasione præstat, vt non immerito fateamur verbis fori primi recte pensis dies Dominicos, & festiuos non omnino eo loci, in honorem Dei censerī feriatis, prout de iure censentur, sed in eius obseruantia, & in quibus calibus verificentur ambiguitatem constitui, & dubitari posse, an casus nostrę executionis, & trançe de exceptuatis existat, vt pœnam nullitatis eitemus. Ad hæc foris is, Mâdo encara, titulo de los dias feriados, clausulam irritantem non habet, nec pœnam nullitatis imponit, imo contra facientes in quinq; solidos multat, iudici, & parti applicandos, quod actus validitatem supponit. Tertio animaduertendum est, serenissimū Regem Alfonsum Ciuitatibus Turoli, & Albarracini in principio suarum constitutionum, non solum specialiter foros stabilisse, ac ordinasse scriptos in volumine fororum, sed omnes alios foros, & consuetudines, quos ciues ipsi ab eodem Rege exposcere voluerint, & ad suam propriam vtilitatem querere, & inuestigare potuerint, vt ex foris ipsis, folio primo, columna tertia, circa finem, clarissime deprehenditur, ansam, & occasionem præbuisse, quod in ea Turolensi Prouincia tam varie, & tam late fororum obseruantia intelligeretur, vt alij in rectum alij in reprobum sensum foros trahentes, id solum obseruabant, quod vnusquisquisq; Iudex constituerat, quasi, quod, id demū obseruandum esset, quod quisq; Magistratus obseruandum statueret, prout sua quemquam trahebat voluptas, quod cum adeo perniciosum esse Reipublicę videretur, inuicissimō Regi nostro Philippo II. totis viribus, totoque connatu corruptellam hanc radicitus extirpare nixus est, & ad finem perduxit, eamque Prouinciam à legibus Aragonum, sic distantem, foris Aragonum aggregauit, eo scilicet pissime principali motiuo repetito, quod in ea Prouincia nullę certę leges vigerent, quā eas, quas vnusquisq; Magistratus cōstituisset, ac vigere voluisset: Si igitur fororum Turoli vsus, & obseruantia tā varia extitit, & incerta, vt notissimum est, periculosum esse videretur,
sub

sub nullitatis vellamine, saltem in hoc casu ob non obseruantiam
corundem, executionem pardine de Escriche, trançam, & venditio
nem infringere, quam tunc temporis secundum communem obser
uantiam, & stylum in alijs, & similibus actibus fieri solitum, validam
fuisse omnes censuerunt, partesque litigantes pluries approbarunt.
Ad hæc, constat in processu per plures testes deponentes, super arti
culis quadagesimo primo, quadagesimo secundo, quadagesimo
tertio, & quinquagesimo tertio cedulae defensionis Ciuitatis,
dicentes se vidisse, & a suis maioribus audiuisse pro censualibus, &
Comandis alijsuè debitis ciuilibus, diebus feriatis, & Dominicis,
executiones fieri, & captiones personarum in Ciuitate Turoli, &
eius districtu: ergo idem quoque de hac nostra executione, & re
portatione literarum facta die Dominico, in qua, tam parum præ
iudicium consiltebat, asserendum est: Neque in consideratione est,
quod licet testes deponant de executionibus factis diebus Domini
cis, non tamen deponunt de actu celebrandi Curiam diebus Domi
nicis, non video cur non possit ad id etiam ijsdem diebus Curia
celebrari, supposito, quod forus qui disponit, & prohibet executio
nes fieri ijs diebus, prohibet etiam celebrationem Curiarum in eis
dem, ergo obseruantia executionum, ad eandem quoque celebra
tionem trahenda est, cum in ea maius præiudicium personis caue
tur, quam in prædicta celebratione: Insuper explorati iuris est etiã
in materia maioratus, causam agitatam cum possessore, & sic cum le
gitimo contradicatore, omnibus successoribus, & nocere, & pro
desse, nisi euidens collusio detegatur, & probetur, ac similiter cau
sam, de qua in presentiarum cum Petro Sanchez Muñoz, possessore
maioratus, & Pardinæ de Escriche, fuisse ductam, & ad omnes actus
legitime citatum, ipsumque non solum, non opposuisse de tali
defectu, & nullitate verum, & expresse, aut saltem tacite consensisse,
& approbasse. Ergo, & successoribus, nocebit, præsertim
cum pro vero debito contracto per constituentem maioratum bo
na fuerint executata ex causa præcedente constitutionem, nec in pro
cessu appareat de collusione, prout re vera apparere debebat, vt
enantamenta facta cum eodem, successoribus, non nocerent: Defec
tus igitur is, & nullitas prædictam trançam, & venditionem Cu
riæ non poterit infringere. Neque tandem obstant aliæ quàm plures
nulli-

nullitates in processu allegatæ, nam, vel non probantur, prout probari debent, vel nullitates non sunt, saltem, ad prædictam trançam, & executionem infringendam. Ex quibus omnibus ita perpenfis, & alijs multis, ita pronuntiandum esse censemus, & aliàs, attentis contentis.

Signum mei Antonij de Soria, in Ciuitate Casaraugustæ domiciliati, autoritateque Regia per totum Regnum Aragonum publici Notarij, ac Regentis principalis rminus ex Scribanijs Curie Domini Iustitiæ Aragonum, & eius Consilij Secretarij, qui huiusmodi vota, & motiua à originali libro dicti Consilij de anno millesimo sexcentesimo decimo sexto, in quo continuata existunt, manu aliena extraxi, & cum suis originalibus bene, & fideliter comprobauit. In quorum fidem, & testimonium præmissorum, meo solito, quo artis notariæ vtor signo, signaui.

